

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu:	8304121696
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8304121696.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu I. R., bývajúceho v G., zastúpeného JUDr. Jánom Holotom, advokátom so sídlom v Snine, Komenského č. 2791/35, proti žalovaným 1/ Mestu Snina, so sídlom v Snine, Strojárska č. 2060/95, 2/a JUDr. I. H., bývajúcemu v G., 2/b Z. H., bývajúcej v G., 3/ D. X., bývajúcemu v G., 4/ I. X., bývajúcej v G., 5/ N. Y., bývajúcemu v G., 6/ F. Y., bývajúcej v G., 7/ N. T., bývajúcemu v G., 8/ N. G., bývajúcemu v G., 10/ Y.V., bývajúcej v F., 11/ J. R., bývajúcej v H., 12/ N. Q., bývajúcemu v B., 13/ MUDr. U. D., bývajúcej v G., 14/ I. K., bývajúcej v G., 15/ I. Y., bývajúcemu v G., 16/ N. I., bývajúcej v G., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 C 256/2004 o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. decembra 2014 sp. zn. 1 Co 259/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. septembra 2012 č.k. 6 C 256/2004-499 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území G. označeným a špecifikovaným v petite žaloby. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 17. decembra 2014 sp. zn. 1 Co 259/2014 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca nepreukázal žiaden spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam či už kúpou predmetných nehnuteľností, darom alebo titulom vydržania v zmysle § 132 ods. 1, § 134 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd považoval za dostatočne určité, odôvodnené a presvedčivé, pretože súd sa vypořiadal so všetkými v konaní zistenými právne významnými okolnosťami pre rozhodnutie vo veci. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietal, že

postup súdov oboch stupňov bol nesprávny, pretože sa „riadne a poriadne o nič konkrétne neopreli“, t.j. o ním doložené dôkazy, teda, že nevykonali potrebné dôkazy, ktoré navrhoval a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaní 1/, 2/a, 2/b, 7/, 8/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že zotrávajú na svojich predošlých tvrdeniach a navrhujú dovolanie zamietnuť. Ostatní žalovaní sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Žalobca k podaným vyjadreniam žalovaných uviedol, že ich vyjadrenia neuvádzajú žiadne nové skutkové tvrdenia, či nové skutočnosti, a zároveň, že trvá na svojich doterajších tvrdeniach a vyjadreniach.

6. Dovolanie bolo podané 3. marca 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritórneho dovolacieho prieskumu.

8.1. Dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

8.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 8.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

10. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

11. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky tých rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 O.s.p. prípustné. Podané dovolanie teda v zmysle tohto ustanovenia nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

12. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.

12.1. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

13. Podľa názoru žalobcu, sudy postupovali nesprávne, keď nevykonali potrebné dôkazy, ktoré žalobca navrhoval a tým mu odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) Pod odňatím možností pred súdom konať podľa tohto ustanovenia sa do 30. júna 2016 rozumel procesne nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

13.1. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nepovažovala rozhodovacia prax najvyššieho súdu do 30. júna 2016 ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov a ani nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu; najvyšší súd v tomto smere poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v R 37/1993 a R 42/1993, ako aj rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. Dovolací súd zároveň dodáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

14. Žalobca ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

14.1. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania nebolo možné považovať nesprávne právne posúdenie veci. K záveru, že nesprávne právne posúdenie nie je vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. najvyšší súd dospel už dávnejšie vo viacerých rozhodnutiach - viď najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

15. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo v danom prípade účinok umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

16. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.